

HARIV. 9091, wie schon das Versmaass zeigt, mit der neueren Ausg. व्यलोडयत् zu lesen.

— समा caus. zusammenrühren, umrühren, hineinrühren SUÇR. 2, 350, 16. तदैकध्वं समालोड्य 63, 6. पिष्टे समालोड्य तोयेन सह MBH. 13, 706. विपमेतत्समालोड्य (°नोड्य ed. Calc.) कुम्भेन 3, 11477. verwirren, in Unordnung bringen: सेनाम् MBH. 8, 891. durchwühlen (ein Buch), sich vertraut machen mit: भाष्यकारमतं सम्पक् — समालोड्य Verz. d. Oxf. H. 2, 4. Hierher wohl auch die uns nicht vorliegende Stelle KĀÇIKH. 10, 48 (to reflect BENFEY).

— निम् caus. gründlich durchwühlen, genau durchforschen: अनिली-डितकार्यं ÇIC. 2, 27.

— परि caus. verwirren, in Unordnung bringen: वनानि परिलोडयन् MBH. 2, 389.

— विप्र caus. verwühlen, in Unordnung bringen: नलिनी द्विर्देनेव समताद्विप्रलोडिता MBH. 7, 6624. st. dessen प्रतिलोडिता (प्रविलोडिता?) 4999.

— प्रति caus. s. u. विप्र.

— वि caus. verrühren, umrühren, aufrühren SUÇR. 2, 227, 13. Schol. zu KĀTJ. Çr. 509, 23. विलोडयमाने तस्मिंस्तु बलाशये MBH. 12, 4901. HARIV. 16095. R. 3, 13, 6. 21, 12. 5, 33, 2. RĀĠA-TAR. 8, 2845. hinundherbewegen: परं नपतीह विलोडयमानं यथा प्लवं वायुर्निर्वाणवस्थम् MBH. 12, 7515. umstürzen: पादाङ्गुष्ठेन शकटे क्रीडमानो व्यलोडयत् (so die neuere Ausg.) HARIV. 9091. 3412. verwühlen, verwirren, in Unordnung bringen, in Aufregung versetzen: (नलिनीः) विलोडयमानाः पश्येमाः करिभिः MBH. 3, 11604. सैन्यम् — यथा मृगगणान्मिंहः — व्यलोडयत् 7, 3756. 8, 840. HARIV. 6937. धन्विनः 9340. MBH. 12, 7511. RAGH. ed. Calc. 7, 56. — Vgl. विलोडन.

— अतिवि caus. umstürzen, verwüsten: यडसदनमुपेन्द्रपालितं त्रिदिवमिवामररत्नितम् । प्रसभमतिविलोड्य को हरेत् u. s. w. MBH. 8, 1740.

— सम् caus. hinundherbewegen: शिरश्च रात्रिसिंहस्य पादेन समलोडयत् MBH. 9, 3314. in Unordnung —, in Verwirrung bringen: एवं संलोडयामास गहडस्त्रिदिवालपम् 1, 1477. यत्र संलोडिता लुब्धेः प्रायशो धर्मसेतवः 12, 10595. तेन संलोडयमानं तु पाण्डूनां तद्वलं मरुत् 6, 4292. 7, 5174. 6690. 6692. 7287. 9, 797. pass. zu Schanden werden: अश्वमेधसकृन्नस्य पालं संलोडयते Spr. 274, v. l. Th. III, S. 339. — Vgl. संलोडन.

लुण्ट्, लुण्टति (स्तेये) DHĀTUP. 9, 42. लुण्टयति (स्तेये, अश्वज्ञाचिर्ये) VOP. 32, 27. enthülsen: तिला लुण्टिताः (schlechte v. l. für लुञ्चिताः) PAÑKĀT. 121, 17. 19. fg. 22. 24. II, 68. — Vgl. लुण्ट्.

— निम् plündern; s. u. लुण्ट् mit निम्.

— वि enthülsen: तिलान्विलुण्ट्य PAÑKĀT. 121, 13. schlechte v. l. für लुञ्चिता.

लुण्टक m. 1) eine best. Gemüsepflanze, vulgo नया ÇABDAK. im ÇKDR. — 2) N. pr. eines Mannes Verz. d. Oxf. H. 153, a, 32.

लुण्टा f. = लुठन v. l. in ÇABDAR. ÇKDR.

लुण्टाक (von लुण्ट्) nom. ag. (f. ३) P. 3, 2, 153. VOP. 26, 147. m. Krähe TRIK. 2, 3, 20.

लुण्ट्, लुण्टति (स्तेये) DHĀTUP. 9, 42, v. l. (आलस्ये प्रतिघाते च, खोटे st. प्रतिघाते VOP.) 58. (गती) 62. aufrühren (vgl. लुङ्): लुण्टिता क्रीडिता

तेन नर्मदा HARIV. 1870. in Bewegung —, in Aufregung versetzen: पीडिताः पुनर्न्योऽन्यं लुण्टतो रणमूर्धनि MBH. 6, 1882. — caus. 1) rauben, stehlen, plündern: द्विषो लुण्टयता यशः RĀĠA-TAR. 4, 120. लुण्टयामासतुः कृतं पुरम् KATHĀS. 114, 119. Die folgenden Formen könnten auch zum simpl. gehören: ज्ञातिभिलुण्टयते नैव विद्यारत्नं मरुधनम् Spr. 983, v. l. im KĀVJAKALĀPA. लुण्टित geraubt, gestohlen KATHĀS. 23, 251. Spr. 5227. RĀĠA-TAR. 3, 231. 427. असामान्यतरूपलोभिलुण्टितलज्जा KATHĀS. 28, 81. geplündert: देशो मे लुण्टिता ऽनेन 66, 123. RĀĠA-TAR. 3, 438. 345. — 2) enthülsen (vgl. लुञ्च, लुण्ट्): तिलान् PAÑKĀT. 121, 11.

— अश्व s. अश्वलुण्टन.

— उद् s. उद्लुण्टा.

— निम् stehlen, plündern: निर्लुण्टिततुरंगामिकाश RĀĠA-TAR. 8, 1897. विलुण्टिलुण्टयमान (पार्थिव) 6, 153. निर्लुण्ट्य° ed. Calc. — Vgl. निर्लुण्टन.

— वि 1) rauben, stehlen: तरुणीविलुण्टितुम् KUYALAJ. 190, a. विलुण्टिष्यति Spr. 2388. plündern: सा भूमिर्व्यलुण्टयत KATHĀS. 20, 29. विलुण्टित 21, 113. 24, 84. — 2) विलुण्टित = विलुठित sich wälzend RĀĠA-TAR. 8, 2247. — Vgl. विलुण्टन.

लुण्टक (von लुण्ट्) nom. ag. Plünderer: ग्राम° PĀDMA-P., PĀTĀLAKH. im ÇKDR.

लुण्टन (wie eben) n. 1) das Plündern: ग्राम° KULL. zu M. 9, 274. — 2) fehlerhaft für लुञ्चन Schol. zu ÇĀK. 39. — 3) = लुठन v. l. in ÇABDAR. ÇKDR.

लुण्टनदी f. N. pr. eines Flusses HARIV. 9313. कुण्डनदी die neuere Ausg. लुण्टा f. = लुठन v. l. in ÇABDAR. ÇKDR.

लुण्टाक m. Krähe ÇKDR. und WILSON nach TRIK.; die gedr. Ausg. liest लुण्टाक.

लुण्टि (von लुण्ट्) f. Plünderung: कश्मीरेषु व्यधुर्लुण्टितम् RĀĠA-TAR. 6, 288. लुण्टि चकाराट्टालिकापयो 8, 1992. — Vgl. लुण्टाकार्.

लुण्टी f. = लुठन v. l. in ÇABDAR. ÇKDR.

लुण्ट्, लुण्टति (स्तेये) DHĀTUP. 9, 42, v. l. लुण्टयति dass. 32, 27, v. l. लुण्टिका f. 1) Ballen: मेघलोमलुण्टिकया घृष्टा BHAISHĀĠJARATNĀY. im ÇKDR. Vgl. लुण्टीकृत. — 2) = लुण्टी regelrechtes —, gebührendes Benehmen HĀR. 213.

लुण्टी f. = लुण्टिका 2) TRIK. 2, 8, 30. = निगम 3, 3, 298.

लुण्टीकार् zusammenballen: कनातललुण्टीकृतं पटमाकृष्य MRĀĠU. 34, 11. ragged WILSON in der Uebers. und nach ihm BENFEY. — Vgl. लुण्टिका 1).

लुण्ट्, लुण्टति (द्विसाङ्गेशयोः, v. l. °ल्लेशनयोः) DHĀTUP. 3, 8.

1. लुप् (= älterem रूप्, लुम्पति, °ते DHĀTUP. 28, 137 (क्वेने). P. 7, 1, 59. लुलाप; erhält keinen Bindevocal KĀr. 3 aus SIDDH. K. zu P. 7, 2,

10. लुप्त्वा, लोसुम्, लुप्यते, लुप्त. 1) zerbrechen: लुलुपुश्च पात्राणि HARIV. 12230. अरुणंश्च प्राग्वशं लुलुपुश्च (so die neuere Ausg.) 12231. beschädigen: विह्वलप्लुप्तानि (चामराणि) न शोभनानि VARĀH. DH. S. 72, 2. —

2) Jmd packen, über Jmd herfallen: लोकान्विष्टासपिलैव ततो लुम्पेद्यथा वृकः Spr. 3389. नीचः श्लाघ्यपदं प्राप्य स्वामिनं लोसुमिच्छति 1628. — 3) rauben, plündern: दस्युन् — लुम्पतः BRĀĠ. P. 7, 8, 11. लोकस्य व-

सु लुम्पताम् (gen. pl. partic.) 4, 14, 39. अन्व्यलुप्तं स्वर्णम् KATHĀS. 72, 267. वदन्ति व्रति लुम्पन्ति दत्तं राजकुलानि (subj.) वै BRĀĠ. P. 10, 41, 36. (वाले) अनाये सर्वतो लुप्ते um Alles gebracht MBH. 1, 6137. आदिलुप्त des Anfangs